

ОФІЦІЙНО

НА КИЇВЩИНІ ПОСИЛЮЮТЬ СИСТЕМУ ОБОРОННИХ РУБЕЖІВ

Після заяв Генштабу про те, що росія може знову вдатися до наступу на Київ із території білорусі через Чорнобильську зону або Чернігівську область, продовжуються удосконалення системи інженерного обладнання та будівництво фортифікаційних споруд навколо столиці. Про це розповів командувач угрупованням сил та засобів оборони Києва генерал-лейтенант Олександр Павлюк, передає у Фейсбучі пресслужба Сухопутних військ ЗСУ.

Перш за все проводиться обладнання вогневих позицій та укриттів для особового складу.

«Виходячи з висновків аналізу захисту столиці в лютому-квітні, вживаються додаткові заходи щодо посилення оборони», - розповів Олександр Павлюк.

Крім того, військові нарощують фортифікаційне обладнання рубежів оборони за допомогою встановлення довгострокових вогневих споруд різного типу.

«Також встановлюємо вибухові та невибухові інженерні загородження перед

позиціями наших військ, - зазначив командувач угрупованням сил та засобів оборони Києва. - Результатом цих зусиль стане система багатоешелюваної оборони, яка захищатиме Київ».

До слова, мер столиці Віталій Кличко повідомив, що нове обладнання ППО надійшло у Київ. Тепер є захист об'єктів енергетичної інфраструктури столиці України від ударів російських окупантів. Кличко розповів, що взяв участь у нараді з військовими, де звернув особливу увагу на необхідність захисту об'єктів енергопостачання.

ВЛАДА ДОПОМОГЛА НЕЩЕРІВЦЯМ

Обухівська міська рада спільно з районною військовою адміністрацією за підтримки Київської ОВА надали допомогу мешканцям села Нещерів, будівлі яких постраждали внаслідок масованого ракетного обстрілу 10-го жовтня. На відновлення пошкоджених будинків Обухівська міська рада виділила понад 450 тисяч гривень - повідомили у міській раді.

3-го листопада до Нещєрова були доставлені будівельні матеріали (дошки, бруси), плівка, брезент, генератори та технічний інструмент. Наступного дня селянам завезли чергову партію будматеріалів. Це профнастил для облаштування парканів та перекриття дахів. А згодом у тих будинках нещєрівців, які потребували ремонту, встановили металопластикові вікна

Окрім того, завдяки т.в.о. міського голови Сергію Ключко та депутатам, на відновлення пошкоджених ворогом будинків Обухівська міська рада виділила понад 450 тис. грн. Для мешканців села така допомога вкрай важлива, адже понад 15 будинків зазнали різного ступеня пошкоджень і потребують швидких ремонтно-відновлювальних робіт.

СЕРГІЙ КЛОЧКО - ТИМЧАСОВО ВИКОНУЮЧИЙ ПОВНОВАЖЕННЯ ОБУХІВСЬКОГО МІСЬКОГО ГОЛОВИ

Відповідно до ч.2 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» тимчасово виконуючим повноваження Обухівського міського голови є секретар Обухівської міської ради КЛОЧКО Сергій Миколайович.

Сергій Миколайович народився 14 серпня 1958 року в селищі Просяна на Дніпропетровщині.

З 1976 по 1978 рр. - служив в армії.

У 1985 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю інженер-будівельник.

Трудову діяльність розпочав у 1979 році старшим майстром ЗЗБК-2, ДБК-1 у місті Києві. Працював начальником Обухівського райсількомунгоспу, начальником відділу капітального будівництва та проектування ВЛЗО «Печорліс», головою будівельного кооперативу «Буран». Тривалий час очолював обухівське енергосервісне підприємство «ЕРА», з 2013 по 2015 року - директор ТОВ «ЛКП-Проект».

Двічі (2015р. і 2020р.) обирався секретарем Обухівської міської ради сьомого і восьмого скликань.

Депутат Обухівської міської ради.

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ КУЛЬТУРИ ТА МАЙСТРИ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА!

Щиро вітаємо з професійним святом усіх, хто за покликанням серця присвятив своє життя благородній справі! Ви даруєте людям радість, несете культуру до кожного серця, кожної душі, а разом з тим, примножуючи велич нашого краю, своєю плідною творчою працею та силою духу звеличуєте рідну Україну!

Нехай творча наснага, професійний успіх і любов до своєї роботи ніколи не покидають вас, нехай здійснюються всі плани та задуми. Від усього серця бажаємо вам миру, міцного здоров'я, щастя, любові та злагоди! Віримо в Перемогу! Все буде Україна!

Сергій КЛОЧКО, т.в.о. Обухівського міського голови,
Виконавчий комітет Обухівської міської ради

МОБІЛЬНІ ОПЕРАТОРИ ПРОСЯТЬ МЕНШЕ КОРИСТУВАТИСЯ ІНТЕРНЕТОМ ПІД ЧАС ВІДКЛЮЧЕННЯ СВІТЛА

Українські мобільні оператори звернулись з серйозним проханням до своїх користувачів. Оператори закликають знизити користування мобільним інтернетом. Дійшло до того, що в альтернативу цьому компанії закликають використовувати для зв'язку послуги смс та месенджерів замість мобільного інтернету. Вимкнення світла останнім часом спричиняє тимчасову зупинку сигналу. А це, у свою чергу, погіршує мобільний зв'язок та інтернет.

Оператори закликають українців зменшити користування мобільним інтернетом, аби не навантажувати зайвий раз мережу. Якщо зник зв'язок вашого оператора, Lifecell і Київстар радять спробувати скористатися національним роумінгом. Для цього потрібно перейти до налаштувань та перевірити доступні мережі.

«Також радимо якомога зменшити споживання мобільного інтернету за відсутності електроенергії, щоб зменшити навантаження на обладнання, а відповідно, і електроспоживання. Тоді обладнання зможе працювати довше, а люди можуть у критичних ситуаціях скористатися зв'язком», - додають у Lifecell.

ІНФОРМУЄ ПЕНСІЙНИЙ ФОНД

ЗМІНИ У ПРИЗНАЧЕННІ СУБСИДІЙ ТА ПІЛЬГ

Розпочався новий опалювальний сезон. Через війну частині жителів нашого міста та району, які раніше отримували субсидії та пільги на житлово-комунальні послуги (ЖКП), їх переопризначать автоматично.

Хто не отримував допомогу на оплату ЖКП, потрібно буде звернутися за її призначенням.

За призначенням субсидії можна звернутися будь-коли - протягом усього опалювального сезону, проте для отримання допомоги за весь такий сезон звернутися потрібно до його початку чи протягом двох місяців після.

Для призначення житлової субсидії потрібно подати:

- Заяву про призначення та надання житлової субсидії;
- Декларацію про доходи і витрати осіб, які звернулись за призначенням житлової субсидії.

Куди звертатися?

Заяву та декларацію для призначення субсидії можна подати:

До 30 листопада 2022 року:

поштою до органу соцзахисту населення за місцем проживання.

Незалежно від дати звернення:

- особисто до уповноважених посадових осіб виконавчого органу сільської, селищної, міської ради відповідної територіальної громади;
- ЦНАПу;

- в електронній формі через портал «Дія».

З 1 грудня 2022 року:

- поштою або особисто до сервісного центру Пенсійного фонду України;

- в електронній формі через вебпортал електронних послуг ПФУ та мобільний додаток ПФУ.

Найважливіша зміна - впроваджується екстериторіальний принцип призначення субсидій. Тобто, заяву можна подати до будь-якого сервісного центра ПФУ - незалежно від місця реєстрації.

Наталія ВАСИЛИШИНА,
начальник відділу обслуговування громадян №13 (сервісний центр)

СЛАВА ГЕРОЯМ УКРАЇНИ!

ЙДУТЬ У ЗАСВІТИ НАЙКРАЩІ...

Прощання з Анатолієм Мельніченком

Війна. Всю її суть, її жахіття відчувають на собі українці, бо приносить вона страшні вісті. Знову трагічна звістка прилетіла в Семенівку. 26 жовтня, виконуючи бойове завдання в районі Кременної на Донеччині, загинув наш 50-річний земляк, щирий патріот України, солдат зведеної стрілецької роти військової частини А7301 135-го батальйону ТРО МЕЛЬНІЧЕНКО АНАТОЛІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ.

Наприкінці жовтня за стратегічно важливу трасу Сватове-Кремінна велись важкі бої. Завданням ЗСУ було взяти її під свій вогневий контроль. У зведеннях командування повідомлялось, що 26 жовтня українські війська витіснили російських окупантів з населених пунктів між Сватовим та Кременною. «Сватове та Кремінна, там просуваються Збройні сили України, повільно, але це прогнозовано, - розповідав в ефірі голова Луганської ОВА Сергій Гайдай. - Російські окупанти організували там оборону та встигли замінити територію». На одній з таких мін, якими ворог щедро нашпигував українську землю, підірвалось авто нашого військового...

У взводі Анатолій Мельніченко спочатку виконував обов'язки взводного радиста, пізніше - водія пікапу з важким кулеметом. За словами бойових побратимів, чоловік був відповідальним і мужнім бійцем. Йому доручали непрості завдання, які він завжди виконував.

Добряк за натурою, він став опікуном для покинутих на лінії зіткнення напризволяще

собак та котів. Колись, ще працюючи токарем на одному з підприємств Обухова, Анатолій на прохання зоозахисників безкоштовно виготовляв будки для друзів наших менших, тому в короткі хвилини відпочинку майстровитий чоловік не сидів без діла - і на передовій знаходив собі роботу.

Корінний семенівець після школи опанував у Білій Церкві професію токаря, відслужив у Збройних силах. Робітничу спеціальність навчила молодого чоловіка поєднувати ремесло та мистецтво, адже, крім того, що майстер обробляє різні поверхні, нарізає, сверлить, калібрує заготовки, він як скульптор здатен створити із заготовки довершену деталь. З роками став токарем-універсалом 6 розряду. Працював у СТОВ «Україна», на заводі залізобетонних конструкцій «Укрпостачбуд», ТОВ «Олбрізервіс», інших підприємствах Обухова і району.

Родина Мельніченків

Розповідаючи про Анатолія Мельніченка, сільський староста Геннадій Сторожик наголошує, що чоловіка цінували за золоті руки: висококваліфікований токарь, він міг виточити деталь будь-якої складності. Односельці поважали Анатолія ще й за те, що він завжди стояв на обороні правди та справедливості.

З дружиною Юлією вони виростили трьох дітей - Павла, Тетяну та Ростислава. Старший Павло вже працює і одночасно опановує вищу освіту. Тетянка також навчається, а 8-річний Ростик - школяр.

Ще з 2014 року Анатолій добровольцем

пішов боронити рідну землю від російських посіпак. Він не зміг сидіти вдома, опинявся там, де найважче.

Коли в лютому ворог напав на Україну, багатодітний батько одразу ж звернувся до військкомату, але отримав відмову. Допоміг однокласник, і за певний час Анатолій став бійцем територіальної оборони 135-ї бригади, а згодом підписав контракт із ЗСУ.

...І знову неспокійний понеділок 31 жовтня. Ворожі безпілотники в черговий раз атакували енергетичну інфраструктуру країни. Повітряна тривога тривала з 7-ї до 11-ї години, але, незважаючи на небезпеку, семенівці прийшли до церкви, аби вшанувати свого героя-односельця, який поліг, захищаючи Україну від ворожої навали.

Заупокійну службу за загиблим провели священики Обухівського благочиння ПЦУ.

Слова співчуття і вдячності висловив на траурному мітингу секретар Обухівської міськради Сергій Клочко. Він сказав: «Учасник бойових дій в зоні АТО, доброволець тероборони, військовий ЗСУ - такий шлях нашого земляка до своєї Голгофи. Він завжди стояв на захисті добра і справедливості. Висловлюємо щирі співчуття дружині Юлії Леонідівні, дочці Тані, синам Павлу й Ростіку. Ваш чоловік та батько - справжній Герой, яким пишатиметься наша Обухівська громада і вся Україна».

Слово вдячності виголосив і представник 135 батальйону ТРО.

Староста села Геннадій Сторожик після промови передав каску Анатолія Мельніченка, його синам. Ще 2014-го дві сучасні каски для семенівців - Бориса Байненкова та Анатолія Мельніченка, які перебували в зоні АТО, придбав тодішній депутат райради Микола Устименко. Їх передали захисникам на фронт. Повернувшись з АТО, Анатолій підписав свою та віддав сільському голові на зберігання. Тоді він сказав: «Можливо, каска ще комусь знадобиться».

... Оголошується хвилинка прощання. На труну з тілом лягають живі квіти. Зі сльозами на очах і болем у серці опускаються на коліна жителі Семенівки.

Скорботна процесія прямує на сільський цвинтар, де спочивають у вічному сні відважні захисники України, семенівці Борис Байненков та Тарас Прима.

Пам'ятаймо про героїв, що віддали життя за мирне небо. Бережімо світлі спомини про тих, хто загинув заради свободи майбутніх поколінь.

Олена ДРАЧУК

ДОПОМАГАЄМО ФРОНТУ

БО ТИ НА ЗЕМЛІ - ВОЛОНТЕР

З відомою на Обухівщині і на обох фронтах новітньої московсько-української війни волонтеркою Лідією АНДРЕЄВОЮ («мамою Лідією»), як за справді материнську турботу давно вже так ніжно й ласкаво називають її фронтовики) зустрічаємось на волонтерському складі в другій половині дня. Вона щойно з похорону молодшого сержанта Владислава Бардадіма з Красної Слобідки.

— Важко переживати таке, — ділиться Лідія Михайлівна, — коли вчора бачились, а сьогодні — в останню путь, але на черзі знову поїздка до хлопців в окопах. Ось сиджу перебираю ці червонощокі яблука, дарунок небайдужих людей з Дерев'яни. Десять днів не їздили на передову: треба надолужувати, то цього разу вирушаємо днями двома машинами. Треба все підготувати.

Оглядаюся довкруг: вся кімната заставлена ящиками, клунками, пакетами з дарами осені і консерваціями-соліннями дбайливих господинь, пакуваннями з речами і амуніцією для бійців на фронті. Не встигли розпочати розмову — заходить жіночка.

— Ось принесла баночку яблучного варення і придбала каву. Я ї собі додому такий пакетик купила, а іншим нехай там солдатики посмакують.

— Спасибі, - дякує мама Ліда. — Кава — це добре, я її відразу передам у 72-у бригаду.

Лідія Михайлівна — волонтерка зі стажем: скільки триває ця війна — стільки вона й волонтерить. Розпочинала з відомою волонтерською організацією «Материнське серце». Збирали й возили на фронт усе найнеобхідніше для наших захисників, згодом ближче познайомилась із громадською організацією «Ми пам'ятаємо. Обухівщина» під егідою Ольги Тимко, очолила її волонтерську групу. Опікувались сім'ями загиблих на Донбасі атовців, допомагали у соціально-психологічній реабілітації колишніх бійців, які поверталися додому й важко входили у мирне життя. Коли ж почалась ця лютьнева московська навала — відразу разом із своїми переважно посестрами перейнялась потребами й турботами фронтовиків, які виступили напереріз орді. Вісім місяців волонтери й волонтерки групи обов'язково із мамою Лідією на чолі, якій і надходять ці своєрідні

запрошення на відвідини, на вщерть заповнених бусиках регулярно вирушають на передову.

Поки слухаю короткий екскурс в минуле — лунає не один дзвінок до пані Лідії. Після одного з них з'являється і відвідувач — голова профспілкового комітету товариства «Київський картонно-паперовий комбінат» Олексій Дуля. Мова заходить про можливість майбутньої спільної поїздки у щойно визволені райони Сходу чи Півдня,

куди картонники бажають благодійно доставити для постраждалих від окупації людей санітарно-гігієнічну продукцію власного виробництва.

Згодом у розмові Лідія Михайлівна вже після відходу представника комбінату дуже тепло відгукнується про колектив цього найбільшого на Обухівщині підприємства, який щедро допомагає фронту. Наче на підтвердження водій-волонтер якраз привіз і розвантажує упаковані кілька десятків ліжок (комплектів), виробництво яких цьогооріч освоїв з гофрованого картону комбінат.

За словами співрозмовниці, вони дуже потрібні для бійців з підрозділів сил спеціальних операцій. Вже під час цієї поїздки на Схід частина комплектів буде доставлена за призначенням.

— Нас добре знають, — розповідає пані Ліда, — у багатьох, не буду навіть перераховувати, бригадах, батальйонах та інших підрозділах захисників України і на Сході, і на Півдні. Минулого разу повернулися з Херсонщини, нині вирушаємо на Донеччину. Про потреби бійців, про збір коштів на тепловізори чи бронезилети,

іншу амуніцію повідомляю у Фейсбукі і люди завжди відгукуються. Дуже добре допомагають наповнювати бусики осінніми дарами городу й саду, консервацією та іншою продукцією сільської жителі. Не можу не виділити селян Жуківців, Першого Травня, Германівки, Перегонівки. У Дерев'яні самі зорганізувалися і навіть благодійний ярмарок провели, виручили кілька тисяч гривень, ще стільки ж зібрав активіст Віктор Зінченко.

Прошу співрозмовницю назвати й інших своїх найвідданіших волонтерів та волонтерок і записую імена Наталії Олійник, Ольги Тимко, Руслана Цірука, родини (сестер Тетяни та Юлії, їхньої мами) Гідіонів з України, Наталі Поночовної, Максима Конченкіна. А далі мама Ліда припиняє перерахунок, бо «всіх назвати неможливо».

— Перед самою черговою поїздкою тут ніколи двері не зачиняються: знайомі й незнайомі люди несуть пироги, різну випічку, ковбаси і ще багато чого смачного й корисного, аби ми тільки доставили хлопцям, які захищають нас там зі зброєю в руках.

Під час розмови лунає й ще один дзвінок, цього разу від відомої й шанованої обухівської лікарки Наталії Степанівни Сергєєвої. Медичка щиро дякує за щойно відвезені Русланом медикаменти для потреб Обухівської лікарні.

— Я й сама щойно звідти, — пояснює Лідія Михайлівна. — Довелось трішки підлікуватися. Надвилася скільки там зараз намагаються зміцнити здоров'я вчорашніх солдатів-захисників, людей похилого віку, а потрібні ліки ніколи не вистають зайвими — вирішили поділитися із своєю запасів. Так і тут, в рідному Обухові, намагаємось якось підтримати й допомогти людям.

... Прощаюсь і йду на вихід, мама Ліда мене проводить. Вже біля дверей звертає увагу на принесені власноруч виплетені наймолодшими волонтерками й переданими шапочки, носки, рукавиці із вкладеними наївними, але такими дорогими малюнками, листами-побажаннями, адресовані нашим захисникам на фронті. Підтримка українським воякам така велика й реальна, кожен небайдужий намагається зробити це якнайкраще, якнайвишуканіше. І добре, що маємо таких волонтерів і волонтерок, які очолили й легенько координують цей вияв любові до тих героїв, які із зброєю в руках наближають нашу неминучу перемогу над московським агресором.

Іван ПІДГАЄЦЬКИЙ
На світлинці (автора) Лідія Андрєєва та Руслан Цірук, які до 660-річчя Обухова за свою благородну волонтерську діяльність були нагороджені Почесною грамотою Обухівської міської ради. Завтра вони на цьому бусику в черговий раз вирушать із подарунками до фронтовики.

ТИЛОВИЙ ФРОНТ УКРАЇНИ

ДО ВСІХ ЗНАХОДИМО ПІДХІД

День у день біля Будинку культури у центрі Обухова людно. Тут розташовується Обухівська міськрайонна організація Товариства Червоного Хреста України, яка нині активно надає допомогу внутрішньо переміщеним особам. «Товариство Червоного Хреста України (ТЧХУ) є всеукраїнською гуманітарною громадською організацією, яка допомагає державі у наданні допомоги під час збройних конфліктів та в мирний час», - розповідає на своєму сайті ТЧХУ. З початку повномасштабної війни Червоний Хрест передав на області України понад 27 447 тонн гуманітарної допомоги. Щодня співробітники та волонтери в логістичних центрах приймають, формують та розподіляють на регіони сотні тонн вантажу, який містить продукти харчування, гігієнічні товари, лікарські засоби, воду, постільну білизну та інші необхідні речі.

Як справи в Обухівській міськрайонній організації Товариства Червоного Хреста - читайте в матеріалі.

Волонтери Обухівської міськрайонної організації ТЧХУ

13 років очолює Обухівську міськрайонну організацію Товариства Червоного Хреста України Галина Миколаївна БАУКОВА. За професіоналізм і відповідальність її тричі обрали керівником цієї організації. Її слово:

- Товариство Червоного Хреста України 2018 року відзначило своє сторіччя. Обухівський осередок молодший - йому 81 рік. Це дуже поважний вік для громадської організації, що займається допомогою людям, які потрапили в біду, багатодітним родинам, людям з обмеженими можливостями, самотнім, самотніми, хворим на туберкульоз.

Особливо активною допомогою ТЧХУ стала з початком російської агресії у 2014 році: ми допомагали тимчасово переміщеним особам з окупованих територій, пораненим, пораненим та членам їх сімей в районах проведення АТО, сприяли медичному обслуговуванню поранених і хворих

Роздача гумдопомоги ВПО

військовослужбовців, надавали психо-соціальну підтримку та адаптували учасників АТО до цивільного життя. Крім цього, вели медичний супровід контролюваного амбулаторного лікування хворих на туберкульоз (програма здійснювалась за підтримки Глобального фонду). Патронажна медсестра надавала медико-соціальну допомогу самотнім малозабезпеченим громадянам похилого віку, інвалідам, багатодітним сім'ям, дітям-сиротам та іншим категоріям. Обухівська МРО ТЧХУ навчала школи, підприємства, установи та організації першої невідкладної допомоги. Перший час під егідою організації в Обухові працював пункт обігріву в зимовий період. Організація долучалась до проведення Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл-Джура».

Наразі ми працюємо з програмою «BraVo» та розвиваємо волонтерство в Обухівському районі. Надаємо допомогу внутрішньо переміщеним особам, багатодітним родинам, людям з обмеженими можливостями, самотнім, самотніми та хворим на туберкульоз.

Галина Миколаївна з чоловіком Владиславом, який також працює в Червоному Хресті, виховали трьох синів. На жаль, один з них - Володимир - трагічно загинув. Старший 40-річний Рустам і молодший 24-річний Ігор з перших днів війни на передньому краї захищають Україну. На запитання про синів, пані Галина відповіла:

- Зараз вони у Бахмуті. Кожної вільної хвилини прошу в Бога захисту для моїх дітей. Дуже переживаємо з чоловіком за них. У Рустама своїх двійко синочків, Ігор поки самотній. Але материнське серце болить за кожну дитину. Вони не ховались, не робили довідки і групи, які б допомогли «відкосити» їм від армії, а пішли захищати свою Батьківщину, бо ми їх учили бути порядними людьми. Чоловік і сам був у теробороні, зараз у резерві. Ми розуміємо, що перебуваючи там, на передовій лінії фронту, хлопці захищають усіх нас. Телефонують, коли в них є можливість. Ось, подивіться, - Галина Миколаївна щось шукає в телефоні і показує знімок, - це менший прислав. Пачка майонезу коштує 200 гривень! Але така ціна не для всіх - тільки для наших військових... За роботою відволікаюсь від поганих думок. Розумію, що тут, на своєму робочому місці, я потрібна людям, які втратили домівки, рідних, які залишились сам на сам зі своїми проблемами.

- Розкажіть про структуру Вашої організації, про її волонтерів.

- Наша Міськрайонна знаходиться у складі Обласної організації ТЧХУ, яку очолює Ігор Прокопенко. В результаті укрупнення районів до складу Обухівської міськрайонної організації Товариства Червоного Хреста увійшли, крім Обухівської МТГ, Українська, Козинська, Феодосійська, Кагарлицька, Васильківська, Ржищівська, Миронівська та Богуславська громади. В Обухові працює п'ять працівників міськрайонної організації: це я, голова, спеціаліст Вікторія Макаренко, волонтери: Альона Дзюба, Олена Кабанець та Владислав Бауков. По одному волонтеру знаходиться в наших середках: у Кагарлику - Ірина Салій, Василькові - Настя Гринько, Миронівці - Лідія Цилорик та Богуславі - Любов Крицька. Як я вище сказала, опікується нами Київська обласна організація ТЧХУ на чолі з Ігорем Прокопенком. Це людина, яка відродила організацію, вивела її на високий рівень. Щиро дякуємо Ігорю Олеговичу за те, що відгукується на всі наші прохання, надаючи за першим запитом усе необхідне для роботи з людьми.

За 8 місяців війни наш осередок Товариства Червоного Хреста надав внутрішньо переміщеним громадянам десятки тисяч допомоги. Усім переселенцям ми надаємо одноразову допомогу, в яку входять продуктові набори, засоби гігієни, ліки, ковдри, постіль. Зараз ми стали практикувати по-можливості й надання допомоги вдруге, адже серед переселенців є самотні матері та багатодітні родини, яким така допомога потрібна постійно. Приблизно по вісім тисяч родин внутрішньо переміщених осіб знаходяться зараз у територіальних громадах Обухівського району.

- Допомогу Ви надаєте тільки переселенцям чи й іншим категоріям?

- Ми співпрацюємо з усіма, хто потребує нашої підтримки. І це не тільки переселенці. Серед наших клієнтів - місцеві жителі та

установи. Нещодавно ми роздали 10 тонн борошна для малозабезпечених пенсіонерів Обухова. Також це місцеві матері-одиначки, багатодітні родини, люди з інвалідністю. Стосовно установ, то, наприклад, Трипільському навчально-реабілітаційному центру (Українська МТГ) наша організація Червоного Хреста надала 100 канцелярських наборів. Також забезпечила Управління освіти Обухівської МТГ канцелярськими наборами, транзитними дитячими продуктовими наборами, засобами гігієни та рюкзаками для розвитку дітей - для укріптів в освітніх закладах. Германівському будинку-інтернату для людей похилого віку передали пральну машинку. Чекають на пральні машинки в інтернатах Трипіль та в Зеленьках (Миронівська МТГ). Допомагаємо медичним закладам нашої громади - КНП ОМБ «Обухівська БЛП» (керівник Надія Якубишина) та Міському центру медико-санітарної допомоги (Оксана Фетисенко), виділяючи їм засоби гігієни, індивідуальні набори, памперси для дитячого відділення. Підтримуємо територіальний центр надання соціальних послуг (керівник Зоя Коваленко),

Допомога васильківцям

волонтерські організації, зокрема, «Материнське серце». За плідну співпрацю дякуємо голові райради Антону Карманову і заступнику Обухівського міського голови Антоніні Шевченко.

- Видача гуманітарної допомоги здійснюється щодня чи у певні дні тижня?

- Гуманітарку ми видаємо щодня з 10:00 до 14:00 за адресою: м.Обухів, вул. Київська, 12. Буває, що людина приходить пізніше, - нікому не відмовляємо, обслуговуємо всіх, тому що розуміємо, що цим людям набагато важче, ніж нам.

Крім усього, виїжджаємо у громади, де компактно прожива-

У Германівському будинку-інтернаті для людей похилого віку

Голова Обухівської міськрайонної організації Товариства Червоного Хреста України Галина Баукова

ють переселенці. Ось, приміром, у Романкові (Козинська МТГ) живуть 80 родин з Маріуполя. Їх ми забезпечили ковдрами, постільними наборами та засобами гігієни. Розуміємо, що маріупольці потребують і психологічної підтримки - ми їй теж надаємо.

14 жовтня їздили у сусідній Васильків. Там у перші дні війни російська авіація розбомбила житловий будинок по вул. Декабристів, 42. Слава Богу, що для цих людей за кошти, виділені поляками, побудували модульне містечко і в них уже є дах над головою. Цим 350-твом васильківцям ми роздали продуктові та кухонні набори, засоби гігієни, постіль, інші необхідні речі.

У серпні виїжджали до Першого Травня, там також проживають переселенці. Відвезли їм ковдри, памперси, постільні набори та ін. До нашої організації звертаються і з сусідніх районів. Приміром, колеги з Фастівського району попросили відвідати Мотовилівку. Ми приїхали і не з порожніми руками.

Серед переселенців багато дітей. А вони потребують спілкування з ровесниками. До Дня матері ми організували і провели для них захід. Малеча раділа, сміялась, грала в ігри, забувши про пережите. І це для нас - найкраща подяка.

Хочу сказати, що війна показала, хто є хто. Різні люди приїжджають з окупованих територій, майже всі вони не хочуть бачити на своїй землі ворожого сусіда. Але є й такі, які були б цьому раді. Підкреслюю, таких одиниць. Але до всіх треба знайти підхід і ми це робимо.

- Часто бачу фури з гуманітаркою біля приміщення Вашої організації. Як часто вона надходить?

- Гуманітарна допомога надходить без перебоїв. До нас постійно приїжджають фури з гуманітарним вантажем. А нещодавно у знак співпраці з українською організацією на запрошення керівника Київського осередку Ігоря Прокопенка до нас завітав Турецький Червоний Півмісяць. Наші партнери з Туреччини на спеціально облаштованому бусі проїхали маршрутом Обухів - Біла Церква - Темнів - Бровари і роздавали бажаним чай, печиво, каву та соки. Для допомоги немає кордонів - Червоний Хрест і Червоний Півмісяць допомагають тим, хто цього потребує.

Віримо у перемогу наших Збройних сил і тут, в тилу, тримаємо свій фронт, адже робимо край важливу справу - наближаємо перемогу разом.

Спілкувалась
Олена ДРАЧУК

Допомога від ТЧХУ багатодітній родині

